

ГОСПОДНОТО СВИДЕТЕЛСТВО КЪМ НАРОДИТЕ!

Дейвид Уилкерсън
31 Май 1999

“И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по целия свят за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът.” (Матей 24:14)

Мнозина в църквата в днес се опитват да преценят близостта на завръщането на Христос като разчитат знаците на времето. Ние виждаме тези знаци в определени събития, като например завръщането на евреите в Израел. Но едно от най-ясните изявления, които прави Исус относно второто Си пришествие е горния стих: краят ще настъпи едва, когато Евангелието е проповядвано на всички народи като свидетелство.

Думата, която Исус използва за „свидетелство“ в този стих е същата гръцка дума, използвана за „свидетелстване“. Тя буквално означава „доказателство за факт“. Христос тук не говори само за проповядване на Евангелието, но за това да го предадеш като свидетелство. Накратко, Той казва, че Евангелието, което проповядваме има ефект само, ако е подплатено от живот, който свидетелства за истинността му.

Човек би казал, че в Америка – нация, пълна с хиляди евангелски църкви, има силно евангелско свидетелство. Само в един южняшки град има повече от 2000 евангелски църкви, някои от тях с повече от 15000 членове.

Но много от църквите са направили компромис с истината на Евангелието на Христос. Разводът в събранията им е широко разпространен. А много от младите им певци водят сексуален живот. Как е възможно това ще попиташ? Истината е, че дори и при цялото това евангелско проповядване в много от мега църквите се свидетелства много малко за господството на Христос чрез живота на хората. Те не са истинско свидетелство за града си или за нацията.

Разбира се, има и изключения. В града, за който говоря познавам шепа млади служители, които са започнали да прекарват много време на колене пред Господ. Сега, когато те предадат Божието слово, говорят със сила и власт. Евангелието, което проповядват е подплатено със свидетелството на близостта с Христос и с ходене в святост. И хората започват да виждат разликите в живота на вярващите.

Мисля си също така и за един баптистки пастор, който в един момент планувахе да построи голяма нова сграда. Събранието му растеше бързо и той започнал да изучава движението за църковен растеж. Но тогава жена му била подтикната да се моли и да търси Господ и скоро след това пастора я последвал. Той бързо се отказа от мечтата си за големи бройки и започна да бъде свидетелство за онова, което проповядва.

За една от последните си проповеди този пастор постави в църквата един голям екран. Той каза на събранието: „Божият Дух ми говори за греховете на тази църква. И днес ще ги видим пред очите си!“

След това пастора показва греховете на екрана – прелюбодейство, блудство, алкохолизъм, злоупотреба с наркотици, порнография. След това започна проповедта си: „Няма да сторим голяма църква. Трябва да подсилим живия храм на Христос преди да можем да правим нещо друго. Първо трябва да живеем Евангелието!“

Днес Божият Дух се движи мощно в тази църква. Хората се тълпят при Господ, оправят живота си, понеже чуват Евангелие, подплатено със свидетелство!

Изумен съм и съм смутен от броя на служителите – млади и стари – които ходят по целия свят и търсят стратегии, за да накарат църквите си да пораснат. Днес много проповедници посещават семинари и конференции където млади професионални служители ползват графики и анкети за да им покажат как да изградят по-голяма църква. Други служители се тълпят на „съживления“, надявайки се да се запознаят с методите за това как да накарат Святия Дух да слезе върху събранията им.

В този момент мисионерските общества пращат повече работници на полето от всякога. Викът им е следния: „Имаме нужда от повече работници на мисионерското поле! Имаме нужда от повече квалифицирани мъже и жени, за да спечелим нациите за Христос.“

Но твърде голяма част от мисионерите, които изпращат се връщат у дома след няколко години. Те са пребити, обезкуражени, ударени от демоничните сили в тези чужди страни. Защо? Животът им не е според Евангелието, което проповядват! Те не са изградили познание за господството на Христос от собствен опит, нито пък за пълнотата на Святия Дух.

Възлюбени, имаме нужда от нещо повече от нови идеи или стратегии, за да докоснем народите за Христос. Всичките ни планове са напразни, ако Исус не седи на трона Си ежедневно в живота ни!

Това е трагедия във време, в което силите на Антихрист стават толкова мощни!

Никога в историята не е имало толкова див възход на демоничните духове, излизаци от недрата на ада. Беззаконието е помело земята, народ се повдига против народ. И всичко това се случва понеже Сатана е освободил демоничните си орди за последната битка срещу светиите!

Но Бог никога не може да бъде изненадан от нищо, което се случва в този свят. Той не е изненадан от ужасната епидемия от наркотици или от кървавата баня от аборти. Та какъв е Неговия отговор по време на този смут и поквара? Какво предлага Той като противодействие на отстъпничеството и възхода на демоничните сили? Какво ще направи Бог в това време на унищожение?

Отговорът Му е същия като винаги – да даде победата на Христос по нов начин. Бог винаги е отговарял като е издигал млад остатък от мъже и жени, които ще бъдат чисто свидетелство за спасителната Му и освещаваща сила. Същото става и днес. Планът Му е да изведе на сцената от антихристички дейности едно тяло от отделени, изпълнени с Христос победители, святи мъже и жени, които ще живеят в пълно покорство към властта и господството Му!

Ние виждаме този модел из цялата Библия!

Помислете за обета, който даде Израел в Египет. Божията нация беше в невероятни руини, беше отпаднала от Бог. Сатана беше стъпил върху Израел, манипулираше политическите сили на деня, за да направят закони против тях и да ги преследват. Врагът се подиграваше и присмиваше на Божието свидетелство на земята.

Това беше мрачно време в израелската история. И с времето хората се обезкуражиха. Те започнаха да се връщат към греха, предаваха се на удоволствията и чувствеността на Египет. Идолопоклонството и блудството бяха широко разпространени. Ситуацията на Израел изглеждаше безнадеждна. Вратата на народа умираше бавно.

Какъв беше Божия отговор на надигащите се сили на тъмнината? Дали Той подбуди империите наоколо да действат като Негов бич срещу Египет? Възпламени ли гражданска война сред египтяните? Изпрати ли ангели, които да отмъстят? Не, Бог не направи нищо такова. Той имаше съвсем различен план. Той положи ръката Си върху един единствен човек – издигна Моисей!

Моисей беше човек на молитва, напълно усамотен с Бог. Той беше казал “Не” на удоволствията, лесния живот и изкушенията на Египет, като вместо това живееше под абсолютното управление на Святия Дух. Нямахме собствени планове и амбиции. Изостави всичките си човешки способности и зависеше само на великия АЗ СЪМ като единствен негов източник на провизии. Идваше от свята земя, имаше собствено видение за Божията святост.

Така че в най-мрачния час от израелската история, когато изглеждаше, че Божия народ ще се предаде на врага, Господ издигна човек, който щеше да действа като свидетелство. И този човек събори цяла нация и издигна друга. Бог направи това само чрез един човек!

Виждаме същият план превъплътен в Самуил

Тук виждаме друго поколение от отстъпничество, поквара и връщане към греха. По това време ковчегът си беше отишъл от Израел. Илий - свещеника на нацията – беше мързелив и самодоволен, позволяваше на синовете си да покваряват свещеничеството. Под тяхното водачество прелюбодейството и блудството бяха много разпространени в храма. Но Илий беше свикнал толкова много със спокойния си живот, че не правеше нищо, за да ги спре.

В един момент Господ написа думата „Ихавод“ върху цялата религиозна система, което означава: „Господният Дух си отиде.“ За пореден път сатанинските сили се бяха издигнали на власт. И за невъоръженото око Божието дело беше изгубило толкова много почва, че възстановяването изглеждаше невъзможно.

Но Господ през цялото време разполагаше с един човек – дете, на име Самуил. Докато всички служители около него се предаваха на блудство и преяждане, Самуил се учеше да чува Божия глас. И докато ставаше все по-близък с Господ, Светия Дух го изпъни с пророческо слово. Той стана свидетелство, живо доказателство за Божията сила!

Библията казва, че докато Самуил растеше, нито една от думите му не падна на земята, което означава, че той непрестанно говореше със сила и власт. И поради благочестивата си власт, никой народ не можеше да вдигне ръка срещу Израел над 40 години.

Още веднъж Господ беше издигнал един единствен човек като свидетелство за цялата нация. Бог не се нуждаеше от армия, човешка организация, „нещо ново“. Всичко, от което се нуждаеше беше един праведен човек – някой, чието служение беше посветено изцяло на святиите Му пътища!

Виждаме същият модел и по времето на Неемия

По времето на Неемия стените на Ерусалим бяха разрушени, градът беше буквално купчина камъни. А църквата беше изцяло предадена на греха, без никакво свидетелство. Злите сили, които обграждаха Израел ги преследваха жестоко, подиграваха се на всяко дело, което се опитаха да предприемат.

Как отговори Бог по време на тази разруха? Дали изпрати добре обучена полиция от Суса, за да им помогне? Дали изпрати придворните стражи да смажат видните им врагове? Не, Бог още веднъж издигна един единствен човек – Неемия.

Това беше човек, който носеше Божието бремe в сърцето си. Неемия прекарваше времето си в молитва, пост и жалеене, защото беше съкрушен поради състоянието на Израел. Той непрестанно се ровеше и в Божието Слово, сграбчваше пророчествата и се движеше в Духа.

Въпреки, че Неемия беше виночерпец на цар Артаксеркс, той остана на страна от цялото зло, което го заобикаляше. Сред цялата онази чувственост, безнравственост и безбожие, които се намираха в Израел, той поддържаше свящото си ходене с Господ. И в замяна на това всеки, който го чуеше да проповядва беше изчистен в душата си.

Скоро земята беше пометена от съживление на святост. „И свещениците и левитите се очистиха и очистиха народа и портите, и стената.“ (Неемия 12:30). Божият дом също беше прочистен, а всичко плътско изхвърлено. Неемия прати работници в храма и им каза: „Искам да изхвърлите всяка мръсотия от там. Не оставяйте там нищо, което има нещо общо с идолопоклонството или чувствеността. Изнесете всичко и го изгорете!“

Възлюбени, това е Божията концепция за съживление! Става дума за това да пометеш всяка стая на сърцето си, която не е чиста и не е осветена. Той не иска да има никакви тъмни места там!

Откъде Неемия имаше такава духовна власт, която да накара извършващите компромиси хора да треперят и да върне святия страх в храма? Царят не му я даде. Никой църковен епископ не му я даде. Не я научи в библейско училище.

Не, Неемия получи властта си на колене, плачещ, съкрушен, желаещ да познава Божието сърце. И понеже беше човек на молитва, той можеше да изповяда греховете на цялата нация: „... да чуеш молитвата на Своя слуга, която принасям сега пред Теб ден и нощ... и с която изповядвам греховете на израилевите синове... И аз, и бащиният ми дом сме съгрешили. Много покварено постъпвахме против Теб и не опазихме заповедите и наредбите...“ (1:6-7)

Има един шокиращ разказ за отстъпничество и връщане към греха по времето на Езекил и във време като това Бог търси някого, който ще бъде Негово свидетелство!

Израел по времето на Езекил беше развратен и горд. Мъжете извършваха гнусотии с жените на съседите си и дори обезчестяваха снахите си. Святите до скоро пророци се върнаха към греха и започнаха да обичат парите като вече не различаваха свящото от несвящото. А лидерите на нацията станаха свирепи вълци, искащи нечиста печалба, проливащи кръв, лъжещи и притесняващи бедните. Всичко това звучи много подобно на нашите дни!

Израел до такава степен забрави Божите пътища, че Господ каза за тях: „Израилевият дом се превърна в смет за Мен!“ Нацията стана толкова слаба, светска и безсилна, че Бог ги направи посмешище за невярващия свят. Той каза: „... затова те направих за присмех на народите и за подигравка на всичките страни.“ (Езекил 22:4)

Какво тежко обвинение само! Бог казваше на Израел: „Толкова много презряхте светите неща и се предадохте изцяло на похот, че ще ви отнема свидетелството!“

Пророк Езекил беше стар човек по онова време, скоро щеше да умре. Та, как се разправи Бог със ситуацията? Той каза на Езекил: „И потърсих между тях мъж, който би затворил оградата и би застанал в пролома пред Мен заради земята, за да не я погубя, но не намерих.“ (стих 30)

Представете си го само – съдбата на Израел зависеше от това да ли Бог щеше да намери един праведник. Въпреки това Той каза на Езекил: „... но не намерих. И излях върху тях негодуванието Си...“ (стих 30-31)

Бог каза същото и на пророк Еремия: „Обходете улиците на Ерусалим... потърсете... дали има някой, който да върши правда, да търси истина; и аз ще простя“ (Еремия 5:1). Той каза на пророка: „Ще простя на цялата нация, ако намеря само един човек, който да застане в пролома. Всичко, от което се нуждае е една единствена душа, която е изцяло предадена на волята Ми!“

Възлюбени, днес ние чуваме гласове като във Вавилон в църквата, викащи за по-съвременни начини да се достигне света. И така се изпробват много странни, плътски програми. Но през многото си години в служение аз съм виждал да идват и да си отиват много програми. Те са основани на това да задоволяват плътта, нямат нищо общо с кръста. Тълпите, които те привличат живеят празен, неосъществен живот, като никога не са чували евангелието за отделяне от света и неговата похот. Светът се присмива на тези програми, като признава, че са абсолютна глупост.

Всеки служител може да изгради подобни глупости. Човек може дори да живее като дявола и да прилага привидно добри програми. Всъщност, всичко от което се нуждаеш е остър ум и стратегия, за да изградиш мега църква. Евангелието им не е подплатено с истинско свидетелство. То няма сила да спасява!

Също така през годините съм забелязал, че колкото повече се връща към греха някой проповедник, толкова повече се обръща към евангелието на забавлението и „новите дела“, които да докарат тълпите в църквата. И започва да разчита на цифри и финанси, за да измери собствения си успех. Но делата му не са подплатени със свидетелство, понеже са от друго евангелие, от друг Исус!

Истински благочестивия пастир има само една цел в служението си: да не дава покой на душата си докато Господ Исус не е възцарен във всяка сфера на живота му и да доведе себе си и стадото под управлението на Святия Дух!

Всеки човек, чийто живот е свидетелство за пазителната сила на Евангелието ще се превърне в основна мишена на гнева на Сатана!

Ако гладуваш и жадуваш за Христовата пълнота – Сатана ще ти обяви война. Когато той види доказателство, че посвещението ти е истинско – старанието ти в молитвата, отричането ти от егото – той ще използва всяко оръжие, за да се опита да унищожи свидетелството ти. Защо? Това свидетелство е Божия отговор на отстъпничеството и разрухата!

За това се отнася историята с горящата пещ в Данаил. Сатана състави план да унищожи свидетелството за останалата Божия сила във Вавилон. Кулминацията беше в нажежената пещ, която трябваше да убие всяко живо доказателство за Божията евангелска истина. Трима благочестиви израилтяни заемаха високи правителствени постове във Вавилон – мъже, които бяха видими свидетелства за Евангелието, което проповядваха. Те се бяха отделили от чувствения начин на живот на Вавилон, посвещавайки живота си на молитва. Тези трима мъже не бяха пророци или свещеници, а обикновени миряни. И те останаха верни на Бог и чисто по сърце сред идолопоклонническите маси.

Разбира се това предизвика гнева на Сатана и той влезе в сърцето на злия вавилонски цар. Царят незабавно издигна огромна златна статуя и я обяви за официалния бог на страната – обект, на който трябваше да се покланят. След това той свика всички чиновници и слуги от всяка нация под владичеството на Вавилон, така че да им представи новата религия. Когато започнеш тържествената музика, всеки трябваше да се поклони на новия бог. Сатана също така подбуди царя да издигне огромна тухлена пещ и да я запали, така че горещите пламъци да са видими за всички. Питам ви – защо Сатана направи това? Той със сигурност знаеше, че никъде във Вавилон няма губернатор, съдия или полицейски началник, който да се противопостави на новото постановление. Те не трябваше да бъдат изкушавани или заплашвани.

Всъщност всички те трябва да са били озадачени и да са се чудели: „Хей, кой иска да наруши мира? Живеем си добре, просперираме, имаме храна и пиене, добрия живот. А новата религия е лека за душата. Кой би се отказал от всичко това?“

Така че за какво беше тази огнена пещ? Това беше изцяло дело на Сатана – негова манипулация да унищожи тримата млади миряни. Той искаше да избие единственото останало свидетелство за Бог във Вавилон! Дяволът стигна толкова далеч, че корумпира царя и цялото правителство само, за да залови трима мъже. Той създаде толкова жестока ситуация, с толкова голяма опасност, че никоя човешка сила (нито дори тримата млади мъже) не можеше да я погледне в очите без да се срине.

Но с първия звук на музиката те не се поклониха. Сатана полудя при това! След това, от устата на царя се чува тези ужасни думи: „... и кой е онзи бог, който ще ви отърве от ръцете ми?“ (Данаил 3:15). „... да нагорещят пещта седем пъти повече, отколкото обикновено се нагорещяваше.“ (стих 19) Сатана вече държеше Божите слуги и ги заплашваше: „Кои си мислите, че сте вие, че ще избегнете съдбата, която съм ви отредил? Ще ви поваля и ще унищожа свидетелството ви напълно!“

По същият начин и днес жегата, пред която сме изправени много пъти е по-гореща от колкото в миналото поколение. Така например Сатана е завладял цялата технология на нашето време, осквернявайки я с изкушения, чувственост, похот. Защо сме изправени пред толкова гореща пещ от изкушения днес? Защо похотта и секса се използват, за да продават всеки продукт? Защо съществуват стотици порнографски сайтове в интернет? Коя е мишената на този потоп от мръсотия?

Със сигурност това не са злите маси – онези, които вече са деца на Сатана според Библията. Не е света, който вече е бил изкушен. Не, целта на Сатана не са те. По-скоро той е манипулирал медиите да уловят сърцата на победоносните християни. Той иска да отслаби и унищожи свидетелството на Евангелието!

В този момент пещта се затопля седем пъти повече в живота на много вярващи. Сатана е създал ситуации в домовете им, на работата им и във взаимоотношенията им, които са интензивни от всякога. И много до скоро силни християни се предават, напускат Бог. Те вече не се молят за помощ. Вместо това си мислят: „Изпитанието ми е твърде силно за да оцелея!“

Слава на Бог тези трима мъже опазиха свидетелството си и разбиха плана на Сатана!

Бог превърна схемата на дявола във възможност да изложи цялата нация на Вавилон на свидетелството Си. Понеже тези трима миряни не се поклониха, Господ ги освободи. И те дадоха на нацията ясно свидетелство за Господ Исус Христос!

Царят на Вавилон каза: „... Не хвърлихме ли трима мъже вързани сред огъня?... Ето, виждам четирима мъже развързани да ходят сред огъня и нямат никаква повреда! И по вида си четвъртият прилича на Божи Син.“ (Данаил 3:24-25)

Изведнъж царят отмени първоначалния си декрет за поклонение на идола и бързо издаде нов декрет: „Затова издавам указ: Който и да било от всеки народ, племе и език, който би казал зло против Бога на Седрах, Мисах и Авденаго, да се разсече на части и къщата му да се обърне на бунище; защото няма друг бог, който може да избави така.“ (стих 29)

Възлюбени, всичко това се случи поради свидетелството на трима мъже – праведни хора, които обичаха Бог и бяха готови да дадат живота си с вяра. Тези трима смирено работещи мъже промениха законите в страната! Да, нещата ще се разгорещат икономически, физически, умствено, духовно и по всеки друг начин. Но Бог вече е сложил ръката Си на отделените, благочестиви мъже и жени навсякъде. И Евангелието Му ще бъде проповядвано като свидетелство.

След това ще дойде Господ!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1999 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Lord's Testimony To the Nations!](#) / [Господното свидетелство към народите!](#)